

Iuliana Fîlfănescu
Mihaela Ivaşcu
Ofelia Boerescu
Adriana Hoaghea
Constantin Fîlfănescu
Cristian Hoaghea

MINISTERUL EDUCAȚIEI

Editura Paralela 45

Cuprins

Instrucțiuni de utilizare a manualului în format tipărit și digital	4	
Tabloul competențelor	10	
Bun venit în clasa a IV-a.....	11	
13 UNITATEA TEMATICĂ 1 – Cartea cu visuri		
<i>Întâia zi de școală, de Edmondo de Amicis</i>	14	1.1; 1.4; 1.5;
<i>Cuvântul, Sensul cuvintelor</i>	16	2.1; 2.3;
<i>Vorbirea eficientă</i>	17	3.1; 4.4.
<i>Scrierea unui text după un șir de ilustrații</i>	17	
<i>Mi s-a terminat caietul, de Mircea Sântimbreanu</i>	18	
<i>Semnele de punctuație</i>	20	
<i>Despărțirea în silabe. Sunetul. Litera. Vocale și consoane</i>	21	
<i>Dialogul</i>	22	
<i>Adjectivul</i>	22	
Lectură-Recapitulare	23	
Evaluare	26	
<i>Texte suport: Într-o poveste, de Marin Sorescu; Filipok, după Lev Tolstoi, Bobocul de trandafir, de Călin Gruia.</i>		
27 UNITATEA TEMATICĂ 2 – Alaiul toamnei		
<i>Ce te legeni, de Mihai Eminescu</i>	28	1.1; 1.4; 2.1;
<i>Textul liric. Strofa. Versul</i>	28	2.2; 2.4; 3.1;
<i>Verbul – reactualizare</i>	30	3.3; 3.4;
<i>Ciuboțelele ogarului, după Călin Gruia</i>	31	4.2; 4.4.
<i>Textul narativ</i>	33	
<i>Pronumele personal – reactualizare</i>	35	
Lectură – Recapitulare	36	
Evaluare	39	
Ameliorare	40	
<i>Texte suport: Cioc! cioc! cioc!, de Emil Gârleanu; Balada munților, de George Topîrceanu; Gânduri de toamnă, de Maria Comănescu.</i>		
41 UNITATEA TEMATICĂ 3 – Românii cu care ne mândrim		
<i>O vizită în atelierul lui Brâncuși (Dintr-un secol de viață)</i>		1.1; 1.2; 1.5;
<i>de Cella Delavrancea</i>	42	2.5; 3.3; 3.5;
<i>Semnele de punctuație: ghilimelele, punctele de suspensie</i>	44	3.6; 4.1; 4.4;
<i>Transformarea dialogului în povestire</i>	44	4.5.
<i>Povestirea scrisă a unor fragmente</i>	45	
<i>Povestirea scrisă a unui text de mică întindere după planul simplu de idei</i>	46	
<i>Factorii care pot perturba comunicarea</i>	46	

Verbul. Numărul și persoana verbului	46
Un compozitor român – Ciprian Porumbescu	48
Textul informativ	49
Cetatea Enisala	49
Timpurile verbului	50
Pronunțarea și scrierea corectă a unor verbe	51
Lectură – Recapitulare	52
Evaluare	55
Ameliorare	56
<i>Texte suport: Am fost și eu la Alba Iulia și am văzut Unirea cea Mare, de Dumitru Almaș;</i>	
<i>Un ostaș de-al lui Țepeș, povestire populară; Țara mea, de Otilia Cazimir.</i>	

57 UNITATEA TEMATICĂ 4 – În poiana lui Decembrie

Fram, ursul polar, după Cezar Petrescu	58	1.2; 1.4; 2.2;
Planul dezvoltat de idei. Povestirea scrisă a unui text de mică întindere după planul dezvoltat de idei	60	2.4; 3.1; 3.2;
Substantivul. Felul substantivelor	62	3.6; 4.2; 4.3;
Numărul substantivului	63	4.4.
Substantivul. Genul substantivului	64	
Un cadou de la păpușa singuratică, după Dare Wright	65	
Părțile unui text creativ	67	
Textul creativ după un plan de idei	68	
Textul funcțional. Invitația	68	
Lectură – Recapitulare	69	
Evaluare	71	
Ameliorare	72	
<i>Texte suport: În poiana lui Moș Decembrie, după Marta Cozmin; Colindătorii, după Mihail Sadoveanu.</i>		

73 UNITATEA TEMATICĂ 5 – Frumusețea înțelepciunii

Dreptatea lui Cuza-Vodă, Din legendele românilor	74	1.4; 2.2; 3.1;
Dialogul în textul narativ	75	3.3; 3.4; 3.6;
Formularea de concluzii simple pe baza unui text dat	77	4.1.
Cinci pâini, de Ion Creangă	78	
Pronumele personal și alte forme ale acestuia	81	
Pronumele personal de politețe	82	
Lectură – Recapitulare	83	
Textul creativ cu început sau sfârșit dat	85	
Evaluare	86	
Ameliorare	86	
<i>Texte suport: Cele două broaște, adaptare din Povești nemuritoare asiatice; Cuiile, de Pop Simion.</i>		

87 UNITATEA TEMATICĂ 6 – Citim, explorăm, câștigăm

<i>Aventurile lui Habarnam și ale prietenilor săi, de Nikolai Nosov</i>	88	1.2; 2.3; 3.1;
<i>Adjectivul</i>	92	3.2; 3.4;
<i>Povestea ursului cafeniu, de Vladimir Colin</i>	93	4.1; 4.3; 4.4.
<i>Scrierea corectă a adjectivelor</i>	97	
Lectură – Recapitulare	98	
<i>Textul creativ în care se introduce dialogul</i>	100	
<i>Familia de cuvinte</i>	100	
<i>Prezentarea scrisă a unei activități</i>	100	
<i>Sensurile neobișnuite ale cuvintelor</i>	101	
Evaluare	102	
Ameliorare	102	
<i>Texte suport: Povestea anotimpului uitat, de Jonathan Swift; Micul prinț, de Antoine de Saint-Exupéry.</i>		

103 UNITATEA TEMATICĂ 7 – Pagini de primăvară

<i>Primăvara, de George Topîrceanu</i>	104	1.2; 2.2; 2.5;
<i>Poezia. Strofa. Versul</i>	105	3.3; 3.4; 4.1;
<i>Bunica din măr, de Mira Lobe</i>	106	4.3; 4.4; 4.5
<i>Descrierea literară de tip portret</i>	107	
<i>Cuvântul – parte de propoziție</i>	108	
<i>Predicatul</i>	108	
<i>Legenda ghiocelului, după Iulia Hașdeu</i>	110	
<i>Subiectul</i>	111	
<i>Propoziția simplă. Propoziția dezvoltată. Părțile principale și secundare de propoziție</i>	112	
Lectură – Recapitulare	113	
Evaluare	114	
Ameliorare	114	
<i>Texte suport: Cântec de leagăn, de Otilia Cazimir; Copila Soarelui, de Regina Maria a României.</i>		

115 UNITATEA TEMATICĂ 8 – Mesajele naturii

<i>Greierul și furnicile, de John Kersch-Baum, după Esop</i>	116	1.2; 1.4;
<i>Banda desenată</i>	118	2.2; 2.3; 2.4;
<i>Comunicarea nonverbală</i>	119	2.5; 3.2; 3.4;
<i>Formularea de solicitări formale și informale</i>	119	3.5; 4.1; 4.3;
<i>Stejarul, copacul rege, de Mihaela Radu</i>	120	4.5
<i>Cucul și puii săi, după Eugen Jianu</i>	122	
<i>Textul creativ liber</i>	124	
<i>Felurile propozițiilor</i>	125	

Lectură – Recapitulare	126
Evaluare	127
Ameliorare	128

Texte suport: Singur pe lume, de Hector Malot; Pânza Charlottei, de E.B. White.

129 UNITATEA TEMATICĂ 9 – Pe corabia inocenței

<i>Prâslea cel voinic și merele de aur, după Petre Ispirescu</i>	130	1.1; 1.4; 2.1;
<i>Personajul literar</i>	132	2.3; 3.1; 3.4;
<i>Descrierea personajelor</i>	133	4.1; 4.2; 4.4
<i>Ochi de lup, de Daniel Pennac</i>	134	
<i>Cartea poștală</i>	136	
<i>Mesajul text</i>	136	
<i>Legenda cireșelor, legendă populară românească</i>	137	
<i>Textul creativ în care se introduce dialogul</i>	139	
Lectură – Recapitulare	140	
Evaluare	142	
Ameliorare	142	

Texte suport: Singur pe lume, de Hector Malot; Șirul pierdut al timpului, de Paige Britt.

143 UNITATEA TEMATICĂ 10 – Vara cu parfum de vacanță

<i>Ocolul infinitului mic pornind de la nimic, după Marin Sorescu</i>	144	1.4; 2.2; 3.1;
<i>Planul simplu al localității. Harta</i>	146	3.2; 3.3; 4.1;
<i>Povestirea orală și scrisă a unei întâmplări trăite</i>	147	4.2; 4.5
<i>O scrisoare, de Ana Blandiana</i>	148	
<i>E-mailul</i>	150	
Lectură – Recapitulare	151	
Evaluare.....	153	
Ameliorare.....	154	

Texte suport: Aventurile lui Tom Sawyer, după Mark Twain; Vasilache, de Alex Moldovan.

Recapitulare finală	155
Evaluare finală	157
<i>Text suport: La despărțire, după Călin Gruia.</i>	

Fișă de autoevaluare	159
Fișă de evaluare colegială	160

**PROIECT:
Jurnalul clasei noastre**

Vă propunem să confecționați o CARTE URIAȘĂ în care să prezentați evenimentele la care ați participat, fotografii, desene, rezultate deosebite la concursuri, creații realizate în echipă, activități extrașcolare etc.

Vă veți grupa în echipe, împărțindu-vă sarcinile de lucru:

- Redactarea textelor;
- Realizarea desenelor;
- Copertarea și legarea filelor.

La începutul următorului an școlar, reveniți în clasa voastră și prezentați **CARTEA** elevilor care tocmai încep clasa pregătitoare.

unitatea 1

Cartea cu visuri

CONȚINUTURI:

- Cuvântul
- Sensul cuvintelor
- Vorbirea eficientă
- Substantivul - reactualizare
- Scrierea unui text creativ după un șir de ilustrații
- Semnele de punctuație
- Despărțirea în silabe
- Sunetul. Litera
- Vocale. Consoane
- Dialogul
- Adjectivul - reactualizare

Întâia zi de școală

de Edmondo de Amicis

Azi e întâia zi de școală. Ca un vis au trecut la țară cele trei luni de vacanță! Mama m-a dus azi-dimineață la școala Baretto, ca să mă înscrie în clasa a III-a primară. Pe toate ulițele **mișunau** copii. Cele două librării erau pline de părinți, care cumpărau: ghiozdane, caiete, **condeie**, și în afara școlii se grămădise atâta lume, încât portarul și polițistul abia puteau să mențină ordinea la poartă. Pe când stăteam lângă poartă, am simțit că-mi pune cineva mâna pe umăr; era profesorul meu din clasa a III-a, cel cu părul roșu și zbârlit, vesel, ca de obicei.

El îmi spuse:

— Prin urmare, Enrico, iată-ne despărțiți pentru totdeauna!

Lucrul acesta îl știam și eu, dar cuvintele lui tot m-au întristat.

Am pătruns cu greu prin școală prin mulțimea de domni, doamne, **meșteșugari**, **ofițeri**, bunici, servitoare, fiecare cu câte un copil de mână. Am revăzut cu plăcere sala cea mare de la etajul de jos, cu ușile celor șapte clase, unde-mi petrecusem cei dintâi trei ani de școală.

Era **aglomeratie**. Învățătoarele treceau în sus și în jos, încercând să îndrume copiii la clasele la care fuseseră repartizați.

La primul etaj, erau copilași din clasa I, care nu voiau să intre în clasă și se **opinteau** ca niște măgăruși. Unii fugeau, alții, văzând pe părinții lor că pleacă, începeau să plângă, și aceștia erau siliți să se înapoieze, ca să-i mângâie sau să-i ia acasă. Frățiorul meu era înscris în clasa profesoarei Delcati, iar eu fusesem repartizat în clasa profesorului Perboni. Eram bucuros să îmi revăd colegii, toți păreau mai mari și mai voinici, dar și emoționați.

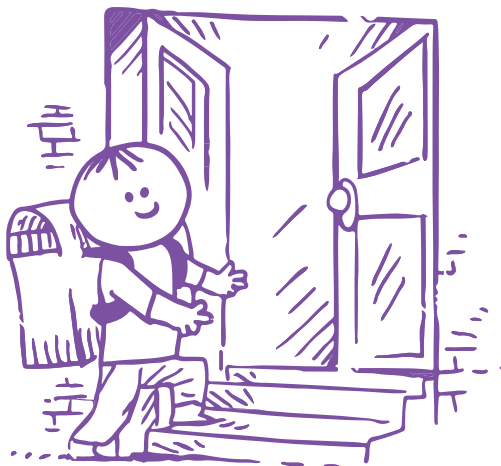
Îmi aminteam cu drag de învățătorul meu din clasa a III-a. Ce bun era și ce micuț! Părea că este un școlar de-ai noștri! El mereu râdea cu noi. Ce rău îmi pare că nu-l mai văd aici cu părul lui roșu și zbârlit! Profesorul de acum e înalt și n-are barbă, părul îi e cărunt și lung, are o dungă adâncă pe frunte. Glasul îi e gros, **se uită țintă** la noi ca și cum ar vrea să ne ghicească gândurile. Nu râde niciodată! Eu îmi ziceam în mine: „Asta e abia ziua dintâi, mai sunt încă nouă luni! Ce de muncă! Câte examene la sfârșitul lunilor! Ce de osteneală!”

Eram așa de bucuros că am regăsit-o pe mama la ușa școlii, căci simțeam nevoia de a mă arunca în brațele ei. Ea mi-a zis:

— N-ai grijă, Enrico, o să învățăm împreună!

M-am întors acasă cu inima bună. Dar tot mă gândeam la domnul meu învățător, care ne zâmbea așa de blând și vesel.

A doua zi de dimineață mi-am dat seama că îmi place și învățătorul nostru de acum. Pe când intram în clasă, unde el se

și afla pe catedră, școlari de-ai lui, de acum un an, trecând pe la ușa clasei noastre, se opreau puțin, ca să-l salute.

— Bună ziua, domnule Perboni!

Unii chiar intrau, îi strângeau mâna și fugeau repede. Se vede că ei îl iubesc și că s-ar întoarce bucuroși la dânsul.

El le răspundea:

— Bună ziua!

Strângea mâinile ce i se întindeau, dar nu se uita la nimeni, și rămânea serios după fiecare salutare; dunga de pe frunte i se adâncea și mai tare; sta întors spre fereastră, uitându-se la acoperișul casei din față; în loc de a se bucura de acele saluturi, părea că se simte mâhnit. După aceea se uita cu băgare de seamă la fiecare din noi.

Învățătorul coborî apoi de la catedră și ne dictă plimbându-se printre bănci. Văzând pe un copil roșu la față și cu chipul plin de bubulițe, încetă îndată de a mai dicta, se opri, apucă obrazul băiatului cu mâinile, îl privi adânc, îl întrebă ce are și-i pipăi fruntea, ca să vadă dacă arde.

În timpul acesta, un băiat, care stătea la spatele lui, se ridică și începu să se strâmbe la el. Învățătorul se întoarse fără de veste, băiatul se opri repede și-și plecă ușor capul, așteptându-și pedeapsa. Domnul învățător îi puse o mână pe cap și îi zise numai atât:

— Să nu mai faci așa!

Apoi începu să dicteze în continuare. Când sfârși din dictat, se uită câțva timp la noi fără a vorbi și apoi ne zise încetinel cu glasul lui cel gros, dar blând:

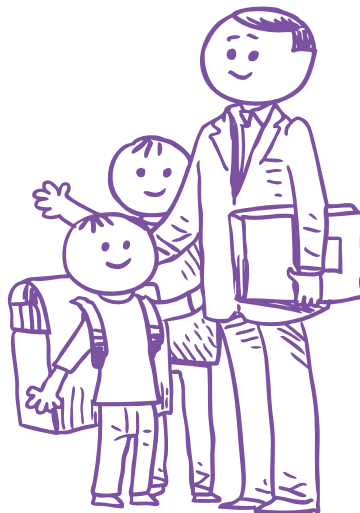
— Ascultați, copiii! O să petrecem un an împreună, să ne străduim să-l petrecem bine. Învățați să fiți buni! Eu n-am familie! Voi sunteți familia mea! Acum un an trăia încă biata mea mamă: a murit și ea. Am rămas singur! Vă am numai pe voi pe lumea aceasta. Nu mai am altă dragoste, alt gând, decât al vostru. Fiți voi copiii mei! Eu vă iubesc; iubiți-mă și voi pe mine! N-aș dori să mă văd **silit** ca să pedepsesc nici măcar pe unul din voi. Arătați-mi că sunteți băieți de inimă. Școala noastră o să fie o familie; voi să fiți mângâierea și **fala** mea. Nu vă cer să-mi făgăduiți acestea prin vorbe; sunt sigur că în inima voastră fiecare din voi a și răspuns „da”; de aceea vă și mulțumesc!

Tocmai atunci se auzi sunetul clopoțelului ce anunța sfârșitul orei. Ieșirăm cu toții în liniște. Băiatul care se strâmbase la spatele învățătorului se apropie de el și îi zise cu sfială:

— Iertați-mă, domnule învățător!

Învățătorul îl sărută pe frunte și-i răspunse:

— Ești iertat, fiul meu!

a mișuna: a umbla de colo (până) colo, a forfoti

condei: toc de scris

meșteșugar: meseriaș, persoană care practică un meșteșug (o meserie)

ofițer: persoană cu grad militar

aglomerație: îmbulzeală, îngrămădire de oameni

a se opinti: a face un efort pentru a împinge, a-și încorda puterile, a se opune

a se uita țintă: a se uita fix

silit: obligat

fală: mândrie

Cartea cu visuri - LECȚIA 1

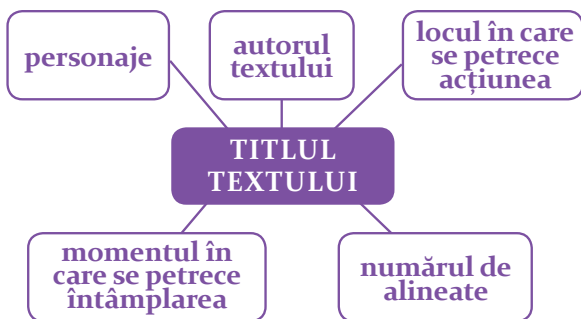
Provocările
lui BU

- Care este titlul textului? Dar autorul?
- Când se petrece întâmplarea?
- Cine l-a încurajat pe Enrico?
- Cum arată noul său profesor?
- Ce s-a întâmplat în prima zi de școală?

1. Citește:

- enunțurile care îl înfățișează pe învățătorul din clasa a II-a;
- fragmentul în care învățătorul Perboni li se adresează copiilor.

2. Realizează și completează pe caiet o hartă a textului asemănătoare celei date.

3. Scrie cuvinte:

- cu *înțeles asemănător* pentru:
 - meșteșugar, aglomerație, a mișuna
- cu *înțeles opus* pentru:
 - a vorbi, niciodată, vesel

4. Transcrie din serie doar cuvintele cu înțeles asemănător celui inițial.

renume = faimă, reputație, măhnire, celebritate
silit = obligat, obraz, nevoit, forțat

5. Există și cuvinte cu aceeași formă, dar înțeles diferit. Alcătuieste enunțuri în care cuvintele *mână*, *copii*, *vară*, *lună* să aibă înțelesuri diferite.

Cuvântul. Sensul cuvintelor

Cuvântul este elementul de bază al comunicării. Orice cuvânt are: o *formă* (sunete/litere din care este alcătuit și care sunt așezate într-o anumită ordine) și un *înțeles* (un sens). Unele cuvinte au formă diferită și înțeles asemănător. Exemplu: școlar = elev
Alte cuvinte au formă diferită și înțeles opus. Exemplu: harnic ≠ leneș

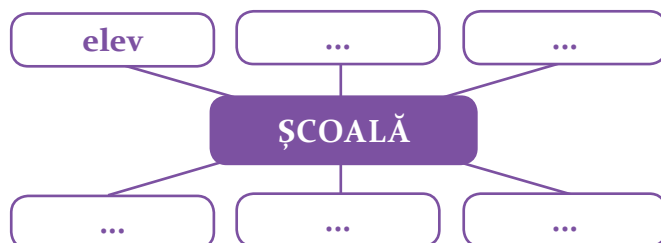

BU îți amintește

6. Formulează enunțuri prin care să ceri informații despre situațiile prezentate:

7. Asociază cuvântului dat alți termeni ce aparțin aceluiași domeniu, urmând exemplul:

Vorbirea eficientă

- Vorbim pe rând, permițând partenerului de dialog să-și exprime părerea.
- Mesajul trebuie formulat clar, corect și concis.
- Când vorbesc cu cineva, privesc ascultătorul sau vorbitorul.
- În comunicare pot folosi gesturi sau mimică.
- Nu ne abatem de la subiectul conversației.

BU și STEAM

Atunci când dorești să afli sensul unui anumit cuvânt, caută-l în *Dicționarul explicativ al limbii române* (DEX), disponibil și pe internet la adresa <https://dexonline.ro>. Caută în DEX cuvântul *carte* și descoperă-i multitudinea de înțelesuri. Formulează propoziții cu trei dintre acestea.

Substantivul este partea de vorbire care denumește ființe, lucruri, fenomene ale naturii.

Este de două feluri:

- substantiv comun (carte, școală);
- substantiv propriu (Enrico, Perboni).

Substantivul poate fi la numărul singular sau la numărul plural. Are trei genuri: feminin, masculin, neutru.

1. Subliniază substantivele din enunțul:
Trăia odată un împărat, pe vârful unui munte, într-o cetate cu două turnuri.

Ai găsit substantive.

2. Analizează următoarele substantive, precizând felul, genul și numărul lor:
împărat povești cetate

3. Care sunt ultimele trei cărți citite de tine?
Notează titlurile și autorii acestora.

Scrierea unui text după un șir de ilustrații

1. După imaginile de mai jos, scrie un text cu titlul „Prima zi de școală”.

TE POȚI AJUTA și de următoarele întrebări:

- Când se petrece întâmplarea?
- Cine participă la întâmplare?
- Ce le dă doamna învățătoare copiilor?
- Cine îl așteaptă pe băiat la întoarcerea acasă?
- Ce sentimente a trăit băiatul în acea zi?

TE POȚI APRECIA ȘI SINGUR!

Criterii:

- Textul are titlul potrivit.
- Are introducere, cuprins și încheiere.
- Conține răspunsurile la întrebările date.
- Este așezat corect în pagină.
- Este scris corect și îngrijit.

DA NU

☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐
☐	☐

Mi s-a terminat caietul

de Mircea Sântimbreanu

Ia te uită! S-a terminat... și doar alaltăieri l-am cumpărat?!

Uimirea băiețelului din clasa a IV-a era neprefăcută. Nu avem de-a face cu unul din aceia care pitesc caietul în ghiozdan și zic cu nevinovăție:

— Mi s-a terminat caietul, domnule învățător. N-am putut scrie tema. N-am avut pe ce...

Caietul cu pricina se isprăvise, cu adevărat! Ciudat însă: s-a împușinat – ce zic eu? – s-a topit, da, acesta era cuvântul potrivit, s-a topit ca o zăpadă sub razele soarelui. Nu mai rămăsese din el decât o pojghiță de caiet, la umbra celor două coperti... Toate celelalte file și-au luat zborul, smulse parcă de un vânt ciudat... La ceilalți copii foile caietului nu zboară, nu mor, nu se topesc văzând cu ochii. Atunci ce s-a întâmplat cu acest caiet? Ce rău ascuns i-a împușinat foile? Trebuia dezlegat acest mister! Cu orice preț. Dacă e o **molimă** necunoscută până acum, și ea se întinde și **molipsește** toate caietele din clasa a IV-a, din toată școala, din toate școlile?

Așa mă frământam într-una din zilele trecute, martor fiind la exclamația băiatului.

Caietul se terminase, nu încăpea îndoială. Mă uitam la copertile uscate, ca niște aripi jumulite, fără puteri...

Și, în timp ce căutam să dezleg misterul, auzii chiar lângă mine un clinchet de bicicletă. Am tresărit.

— Cine a intrat cu bicicleta în clasă?

— Eu.

Vorbea o foaie de caiet. Ciudat! O foaie cu pătrățele, exact ca cele din caietul ce-l aveam în mână.

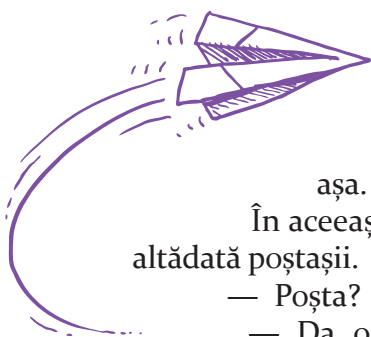
— Mă plimb de alaltăieri, continuă foaia. Și nu sunt singura, căci n-am plecat la o plimbare oarecare, ci într-o adevărată cursă de cicliști. Sunt însă singura care am mai rămas pe drum. Poate pentru că roata din față e nițel în „opt” și n-am nici șa. A uitat băiețașul să mi-l deseneze. Dar nu-i nimic... Noi, foile de hârtie, putem pedala și așa. Priviți, am încălecat pe-o roată și v-am spus povestea toată...

„Așadar, molima caietului a fost pasiunea pentru desen a stăpânului”, îmi ziceam, încercând să-mi dau seama cam câte biciclete o fi trimis în turul clasei **ciclistul** nostru când, deodată, un **zbârnâit** ce cobora și se îngroșa îmi îndrepta cercetările în altă direcție. Spre tavan. Era un avion.

— Ciudat! am exclamat. Aterizezi pe un caiet?!

— De aici am plecat, aici mă întorc. Acesta e **aerodromul** meu obișnuit. Priviți ce aripi am, ce **fuzelaj**, ce coadă... Vă place zborul meu lin, elegant? Dar câtă străduință a trebuit din partea constructorului, nu mă întrebați!? Câte modele și câte zboruri de încercare! [...] Aproape că i s-a terminat caietul. Dar mi se pare că vă deranjez cu zbârnâitul meu. Văd că sunteți îngândurat...

— Da. Fac o socoteală, am răspuns. Caietul a avut alaltăieri 50 de file. Cinci-șase biciclete, cinci-șase aeromodele fac cel mult o **duzină** de foi... în vânt, ca să zic așa. Dar unde or fi pierit celelalte?

În aceeași clipă, cineva suna din corn, așa cum sunau altădată poștașii.

— Poșta?

— Da, o poștă demodată. Sunt un bilețel care își caută adresa. Am plecat din caiet „F. F. urgent”, conținând câteva rândulețe, dar m-am împotmolit. Am ajuns la un punct mort. Catedră îi zice.

„Iată, deci, cum se împarte vina”, cugetăm, continuând să adun în minte filele descoperite, pentru a ajunge la... scădere. Dar rezultatul nu era cel din... caiet. Mai aveam și alte foi lipsă la apel. Cum și unde or fi pierit?

— Aici! Aici! Aici!

Vocile veneau din coșul de hârtie.

— Ce-i cu voi acolo? Sunteți tefere, după câte văd. N-ați avut niciun accident... Nici de bicicletă, nici de avion, nici...

— Da. Noi avem niște cusururi mult mai mici.

— Și atunci de ce sunteți la coș?

— O, acesta nu e cusurul nostru. E al stăpânului nostru. E nervos. Cum se ivește o mică, o neînsemnată greșală – și din grabă face asemenea nenumărate greșeli – ne rupe. Rupe la fiecare temă cinci-șase foi. Priviți... trebuia să scrie cuvântul „exista”. Pe prima foaie a scris „ezisia”, pe a doua „eczisla”, apoi „ecgzisla”, apoi „esiesta”. De abia pe urmă s-a gândit... să se gândească mai bine.

Ajunsesem la capăt. Dădusem aproape de urma întregului caiet. Acum mă dumiriseam. Mai lipseau doar două foi. Întârziau să se ivească, și tocmai mă gândeam, oarecum plictisit de toată povestea, să întrerup cercetările, când am auzit o voce:

— Ei, ce faci? De ce stai?

— Aștept încă trei foi. Nu ies la socoteală...

— Cum de nu? Noi suntem.

— Bine, dar voi sunteți albe, nepătate, neîndoite! De ce nu sunteți în caiet?

— Pentru că ne-am desprins singure. Așa se întâmplă întotdeauna într-un caiet cu file rupte. Unele se desprind de la sine.

— Și ce să fac cu voi? Să vă așez la loc, în caiet?

— A, nu, răspunseră într-un glas cele trei foi. Folosiți-ne dumneavoastră. Scrieți despre **năravul** acestor școlari! Caietul acesta s-a terminat tot. Măcar să se termine cu folos... să nu se mai întâmple.

Cele trei foi aveau dreptate. M-am așternut pe scris. Acum povestea este gata...

molimă: boală, epidemie

a molipsi: a infecta

ciclist: sportiv care umblă cu bicicleta

zbârnâit: șuierat, zgomot produs de vibrarea unui motor

aerodrom: teren special amenajat pentru decolarea, aterizarea și staționarea avioanelor

fuzelaj: corpul unui avion

duzină: grup de douăsprezece obiecte de același fel

nărav: cusur, deprindere rea

